30/06/2020

Νέα παρέμβαση του Οικ. Πατριάρχη για την Αγιά Σοφιά: Έχουμε την προσδοκία ότι στο τέλος θα επικρατήσει η σύνεση και η λογική

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Νέα παρέμβαση αναφορικά με το θέμα της μετατροπής της Αγιά Σοφιάς σε τζαμί , πραγματοποίησε σήμερα η Α.Θ.Π ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ο οποίος χοροστάτησε το πρωί στη Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ι. Ναό Αγίων Δώδεκα Αποστόλων της Κοινότητος Φερίκιοϊ.

Λίγα 24ωρα πριν από την συζήτηση στο τουρκικό Συμβούλιο της Επικρατείας του αιτήματος για μετατροπή του συμβόλου της Ορθοδοξίας σε τέμενος, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στις πρωτοβουλίες που έχουν ληφθεί από το Φανάρι τα τελευταία χρόνια, τονίζοντας ότι το 2016 είχε αποστείλει επιστολή στον τότε διευθυντή θρησκευτικών υποθέσεων της χώρας, εκφράζοντας την ανησυχία του για την αλλαγή του καθεστώτος της Αγιά Σοφιάς.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης υπογράμμισε ότι ο Ναός της του Θεού Σοφίας αποτελεί ένα εκ των σπουδαιοτέρων κλασσικών μνημείων του παγκόσμιου πολιτισμού: “Κλασσικό είναι αυτό το οποίο πάντοτε υπερβαίνει τα όρια του λαού και της εποχής εις την οποία εδημιουργήθη και δεν ανήκει μόνο σε αυτόν που το κατέχει αλλά εις ολόκληρον την ανθρωπότητα”

Πρόσθεσε επίσης ότι ο τουρκικός λαός φέρει την μεγάλη ευθύνη και την υψίστη τιμή να αναδεικνύει την Οικουμενικότητα του υπερόχου αυτού μνημείου, τονίζοντας ότι ως Μουσείο η Αγία Σοφία δύναται να λειτουργεί ως σημείο συνυπάρξεως λαών και πολιτισμών

“Η τυχόν μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τέμενος θα στρέψει εκατομμύρια χριστιανών σε όλο τον κόσμο εναντίον του Ισλάμ. Το ζητούμενο, όμως, είναι η ενότητα.
Έχουμε την προσδοκία ότι στο τέλος θα επικρατήσει η σύνεση και η λογική.»

“Καλούμε τις νέες και τους νέους να κατανοήσουν ότι ζουν εις ιερόν τόπον, τόπον μαρτυρίας και μαρτυρίου εις το κέντρο της Ορθοδοξίας” υπογράμμισε ο Παναγιώτατος ενώ σε άλλο μέρος της ομιλίας του υπογράμμισε ότι το “να ανήκουμε στην ομογένεια της Πόλεως, το να είμαστε τέκνα της Μεγάλης Εκκλησίας είναι υψίστη ευλογία”

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

Διαβάστε το σχετικό Δελτίο Τύπου του Οικουμενικού Πατριαρχείου:

“Ως μουσείον, η Αγία Σοφία δύναται να λειτουργή ως τόπος και σύμβολον συναντήσεως, διαλόγου και ειρηνικής συνυπάρξεως λαών και πολιτισμών, αλληλοκατανοήσεως και αλληλεγγύης Χριστιανισμού και Ισλάμ, που είναι ιδιαιτέρως αναγκαία και λυσιτελής διά τον σύγχρονον κόσμον”, υπογράμμισε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, στην ομιλία που πραγματοποίησε, μετά την Θεία Λειτουργία, στην οποία χοροστάτησε, σήμερα, Τρίτη, 30 Ιουνίου 2020, για την εορτή της Συνάξεως των Αγίων Αποστόλων, στον πανηγυρίζοντα φερώνυμο Ιερό Ναό στο Φερίκιοϊ.

Ο Παναγιώτατος επισήμανε ότι ο ναός της του Θεού Σοφίας είναι αναμφιβόλα ένα από τα σπουδαιότερα κλασικά μνημεία του παγκοσμίου πολιτισμού. “ **«Κλασικό» είναι αυτό το οποίον πάντοτε υπερβαίνει τα όρια του λαού και της εποχής εις την οποίαν εδημιουργήθη, και δεν ανήκει μόνον εις αυτόν που το κατέχει, αλλά εις ολόκληρον την ανθρωπότητα. Εν τη εννοία ταύτη, ο Τουρκικός λαός έχει την μεγάλην ευθύνην και την υψίστην τιμήν**

να αναδεικνύη την οικουμενικότητα του υπερόχου αυτού μνημείου”.

Στην ομιλία του, υπενθύμισε ότι κατά το παρελθόν και με αφορμή σχετικές συζητήσεις επανειλημμένως έχει εκφράσει τις απόψεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου και του ανά την οικουμένη ποιμνίου του.

“**Μεταξύ άλλων, το 2016, απεστείλαμεν Γράμμα εις τον τότε Διευθυντήν Θρησκευτικών Υποθέσεων, Καθηγητήν κ. Mehmet Görmez, εις το οποίον είχαμε εκφράσει τας ανησυχίας μας διά το ενδεχόμενον αλλαγής του καθεστώτος της Αγίας Σοφίας, και υπεγραμμίσαμεν ότι το μοναδικόν αυτό μνημείον απέκτησεν ιεράν αξίαν και διά τας δύο μονοθειστικάς θρησκείας, επειδή υπήρξε τόπος λατρείας του Θεού επί 900 χρόνια διά τους Χριστιανούς και 500 χρόνια διά τους Μουσουλμάνους. Κατεκλείσαμεν το Γράμμα μας εκείνο λέγοντες ότι θεωρούμεν άτοπον και ζημιογόνον, εις τον 21ον αιώνα, η Αγία Σοφία, η οποία, λόγω της αφιερώσεώς της εις την Σοφίαν του Θεού, κάνει τους πιστούς των δύο θρησκειών να συναντώνται και να θαυμάζουν το μεγαλείο της, να γίνη αιτία αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων”.**

Αναφερόμενος σε πρόσφατο σχόλιο διακεκριμένου Τούρκου δημοσιογράφου, ο οποίος επεσήμανε ότι την ώρα που ζητείται να επανέλθει η Αγία Σοφία στην λατρία του Θεού, οι νέοι φαίνεται να στρέφονται περισσότερο και εντονότερα προς την τέχνη και τον πολιτισμό, ο Παναγιώτατος διερωτήθηκε: “**Μήπως αυτό θα έπρεπε να μας προβληματίση όλους; Μήπως πρέπει να στραφώμεν προς τας κοινάς αξίας, προς τα ιδεώδη που ενώνουν τους νέους των δύο θρησκειών, στροφή, η οποία θα εξασφάλιζεν ένα καλύτερον μέλλον εις την ανθρωπότητα, αντί να προβάλλωμεν και να επαναφέρωμεν εις το προσκήνιον θέματα που προκαλούν διχοστασίαν και εντάσεις; Η τυχόν μετατροπή της Αγίας Σοφίας εις τέμενος θα στρέψη εκατομμύρια Χριστιανών εις όλον τον κόσμον εναντίον του Ισλαμ, και η Αγία Σοφία, η οποία, λόγω της ιερότητός της είναι ένα ζωτικόν κέντρον, εις το οποίον αγκαλιάζονται η Ανατολή με την Δύσιν, θα διασπάση τους δύο αυτούς κόσμους -και μάλιστα εις μίαν στιγμήν, κατά την οποίαν η ανθρωπότης, η οποία δοκιμάζεται και ταλαιπωρείται λόγω της θανατηφόρου πανδημίας του νέου κορωνοιού, έχει ανάγκην ενότητος και κοινού προσανατολισμού”**.

Προηγουμένως, ο Παναγιώτατος εξέφρασε την χαρά του για την επανασυνάντησή του με τα μέλη της Κοινότητας Φερίκιοϊ, σχεδόν ύστερα από τέσσερις μήνες, λόγω της πανδημίας του νέου κορωνοιού, και αναφέρθηκε στην σημερινή πανήγυρη του ιστορικού Ναού.

“Όπως όλαι αι εορταί, τοιουτοτρόπως και η σημερινή πανήγυρις των Δώδεκα Αποστόλων, των «λειτουργών των του Χριστού μυστηρίων», των καταυγασάντων την κτίσιν άπασαν τω φωτί του Σωτήρος Χριστού διά της εξαγγελίας του Ευαγγελίου «έως εσχάτου της γης», είναι ημέρα αναμνήσεως και μνημοσύνης των ευεργεσιών του Θεού προς το Γένος μας. Ενθυμούμεθα και μνημονεύομεν σήμερον τους παλαιοτέρους, τους προγόνους μας, οι οποίοι έζησαν εις την Πόλιν του Κωνσταντίνου, έδωκαν την καλήν μαρτυρίαν της πίστεως εις Χριστόν και της πιστότητος εις τας παραδόσεις και τας αξίας της Ρωμιοσύνης, προώδευσαν οικονομικώς, έκτισαν ναούς και σχολεία, φιλανθρωπικά ιδρύματα, διέσωσαν την γλώσσαν, τα ήθη και τα έθιμα, τον υπέροχον πολιτισμόν μας. Αι ψυχαί εκείνων, οι οποίοι μας κληροδότησαν όλα αυτά, είναι σήμερον παρούσαι εις την Θείαν Λειτουργίαν, συνεύχονται, συμπροσεύχονται και συναγάλλονται μαζί μας.

Ημείς οι ζώντες, είμεθα οι φύλακες και οι συνεχισταί των πατρώων παραδόσεων. Κρατούμεν τους ναούς ανοικτούς και ολοφώτους, τα σχολεία, τα ιδρύματα, τας κοινότητάς μας, εν καλή λειτουργία. Έχομεν ανθρώπους προσφοράς, οι οποίοι, με εμπιστοσύνην εις την πρόνοιαν του Θεού και με όλην των την δύναμιν, αγωνίζονται διά την Ομογένειαν. Τους τιμώμεν και τους ευχαριστούμεν

Η σύναξίς μας σήμερον μας παραπέμπει και εις το μέλλον, το οποίον ευρίσκεται εις τας χείρας του αγαθοδότου Θεού, του παντεπόπτου και πανοικτίρμονος, του αεί «υπέρ ημών», εξαρτάται όμως και από την ιδικήν μας προσπάθειαν, την οποίαν πάντοτε εμπλουτίζει, ενδυναμώνει και κατευθύνει η θεία χάρις . Έχομεν μέλλον, εάν εμφυτεύσωμεν εις την νέαν γενεάν την αγάπην διά την Πόλιν των Πόλεων, την σημασίαν της διαφυλάξεως της παρακαταθήκης των πατέρων μας. Εάν βοηθήσωμεν τους νέους και τας νέας να κατανοήσουν ότι ζούν εις ιερόν τόπον, τόπον μαρτυρίας και μαρτυρίου, εις το Κέντρον της Ορθοδοξίας, όπου επί πολλούς αιώνας φυλάσσεται και λειτουργείται αλώβητος η πίστις των Αποστόλων, των Πατέρων και των Αγίων, η οποία εφώτισε και εζωογόνησε την οικουμένην και εσφράγισε πνευματικώς και πολιτισμικώς την ιστορίαν της ανθρωπότητος. Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, η πνευματική μήτρα του Γένους, είναι η Εκκλησία του Σταυρού και της Αναστάσεως εν τη αρρήκτω αυτών συναφεία και ενότητι. Το ζώμεν αυτό καθημερινά εις όλας τας διαστάσεις του βίου, «εν παντί θλιβόμενοι αλλ᾽ ου στενοχωρούμενοι, απορούμενοι αλλ᾽ ουκ εξαπορούμενοι, διωκόμενοι, αλλ᾽ ουκ εγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι, αλλ᾽ ουκ απολλύμενοι» (Β’ Κορ. δ’, 8 – 9).

Όπως έλεγε, με την γνωστήν γλαφυρότητά του, ο μακαριστός πνευματικός ημών Πατήρ Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων, εις την εσταυρωμένην Αγίαν του Χριστού Μεγάλην Εκκλησίαν, ο πολύ γνώριμος ακάνθινος στέφανος και το μαρτύριον του Σταυρού δεν είναι η εσχάτη πραγματικότης. «Εν τη Μεγάλη Εκκλησία, ο Επιτάφιος δεν είναι θρήνος, αλλά προεόρτια της Αναστάσεως» (βλ. Χαλκηδόνια, σ. 478 – 479). Όντως, το να ανήκωμεν εις την Ομογένειαν της Πόλεως, το να είμεθα τέκνα της Μεγάλης Εκκλησίας, είναι υψίστη ευλογία, αλλά και αμετακίνητος υπαρξιακή δέσμευσις.”

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε και στον προκάτοχό του μακαριστό Οικουμενικό Πατριάρχη Δημήτριο, ο οποίος διακόνησε ως εφημέριος στο Ναό των Δώδεκα Αποστόλων.

“Όλοι γνωρίζετε ότι εκείνος έσωσε τον ιερόν τούτον ναόν από την καταστροφήν κατά την αποφράδα και τραγικήν νύκτα της 6ης προς την 7ην Σεπτεμβρίου 1955. Η δύναμις της αγάπης, η φιλάνθρωπος διάθεσις, το γνήσιον ευαγγελικόν πνεύμα της βοηθείας και αλληλεγγύης νικούν την βίαν και το μίσος. Η γνησία αγάπη είναι «μείζων πάντων» και εν τω νυν αιώνι και εν τω μέλλοντι.
Ενθυμούμεθα και μνημονεύομεν κατά την εόρτιον σύναξίν μας και τον εκλιπόντα αλησμόνητον Αρχιμανδρίτην πατέρα Πρόδρομον Αναστασιάδην, η ζωή του οποίου συνεδέθη αρρήκτως με τον Ιερόν Ναόν των Δώδεκα Αποστόλων. Ήτο αυθεντικός και καλοκάγαθος Λευίτης και προσέφερε πολλά εις την Κοινότητα και τους ενορίτας. Είη η μνήμη Δημητρίου Πατριάρχου και Προδρόμου ιερέως αιωνία!”

Προηγουμένως τον Παναγιώτατο προσφώνησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Σασίμων κ. Γεννάδιος, Επόπτης της Περιφερείας Ταταούλων και ο Άρχων Έξαρχος Κωνσταντίνος Σανταλτζίδης, Πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, οι οποίοι αναφέρθηκαν στο πολυδιάστατο πνευματικό, κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησιαστικής Κοινότητας Φερίκιοϊ.

Ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, εξήρε το έργο του Σεβ. Μητροπολίτου Σασίμων, και συνεχάρη τον ίδιο και τον Ιερατικώς Προϊστάμενο Αρχιμανδρίτη Σαμουήλ, καθώς και τους Κοινοτικούς παράγοντες για την προσφορά τους.

Προ της Απολύσεως ο Παναγιώτατος απένειμε το Οφφίκιο του Οικονόμου στον Αιδεσιμολ. π. Φιλόθεο Κελεπούρη.

“Χαιρόμεθα που σήμερα, μέσα εις εορταστικήν ατμόσφαιραν επί τη μνήμη των Αγίων Αποστόλων, πραγματοποιείται η χειροθεσία σου εις Οικονόμον της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως, και αμείβεται τοιουτοτρόπως η εύορκος και πιστή διακονία σου, εν τε τοις Γραφείοις της Αρχιγραμματείας και εν

τη Κοινότητι Ευαγγελιστρίας Προπόδων Ταταούλων", είπε ο Οικουμενικός Πατριάρχης απευθυνόμενος στον π. Φιλόθεο και συνέχισε: "Μας ήλθες από την Ελλάδα και έγινες εξ υιοθεσίας Κωνσταντινουπολίτης. Δεν σε ξεχωρίζομεν πλέον από την εδώ Ομογένειαν, την οποίαν εμπλούτισες με την πολυμελή χαριτωμένην ευσεβή Χριστιανικήν οικογένειάν σου. Μακάρι να είχαμε πολλές άλλες τέτοιες οικογένειες, που θα απεφάσιζαν να πολιτογραφηθούν ως μέλη της πολίτικης Ρωμηοσύνης, πράγμα το οποίον αποτελεί τιμήν και προνόμιον, διότι όλοι εμείς εδώ είμεθα το άμεσον ποίμνιον της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας – της Εκκλησίας που πήρε αυτό το όνομά της από την ευρέως συζητουμένην και ταλαιπωρουμένην κατ' αυτάς Μεγάλην Εκκλησίαν του Ιουστινιανού."

Ο Πατριάρχης συνεχάρη τον νέο Οικονόμο της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως για την διακονία του στα συνοδικά Γραφεία και στην Κοινότητα στην οποία διακονεί, εκφράζοντάς του την Πατριαρχική του ευαρέσκεια.

Κατά τη Θεία Λειτουργία εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Πριγκηπποννήσων κ. Δημήτριος και Σμύρνης κ. Βαρθολομαίος, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου, Άρχοντες Οφφικιάλιοι, και πλήθος πιστών από την Πόλη.

Δείτε φωτογραφίες: